ЛЮБОЗНАЙКО

БРОЙ 6

Главен редактор: Ивайло Георгиев 7а

24 МАЙ

Траяна Йорданова 6а

Най-българският празник! Ден,в който честваме нашата писменост,просвета и култура.Когато преди 12 века Климент Охридски,продължител на делото на Кирил и Методий, създава нашата българска азбука,едва ли си е представял, че тя ще бъде използвана от десетки други народи, че българската книжнина ще въздейства силно върху тяхното културно развитие. Нека да вземем за пример Русия. Мнозина дори не предполагат,че съвременният руски език в голямата си част съдържа старобългарски думи,благодарение на нашата книжнина,разпространена в тази страна. Влиянието на българската култура върху развитието на руската е огромно.
Българската азбука е жив организъм,който пренася частици от България във всички страни, които я използват. И ако цар Симеон Велики успява да постигне целта си: „Една вяра,един език,един народ“, то българската книжнина и култура надхвърлят националните ни граници. А държава оказала въздействие върху културното развитие на други страни и народи е мощна и благословена.

Виктория Велкова 6а

ИНТЕРВЮТАТА НА ХАНА

Днес ще Ви представим две от нашите учителки.
Общото между тях е, че са едни от най-обичаните
и най-усмихнатите учителки.

Г-жа Малинова:

1. Каква е Вашата рецепта, за да бъде човек винаги усмихнат?

Това, да бъда винаги усмихната, е черта, която съм наследила от майка си. Усмивката носи радост и приятно чувство не само на мен, но и на околните. Стремя се да им предам позитивна енергия и да ги накарам и те да се усмихнат. Усмивката прави човека по-добър, а деня му-по –успешен.

2. Чухме, че обичате българския фолклор. Коя е Вашата песен или песента, която най - добре Ви описва?

Аз съм родена да бъда патриот. Обичам нашата родина България и всичко, свързано с нея. Имам народни носии, които съм наследила от баба и мама, но и такива, които сама съм изработила. А песента, която помня от малка, която е моята песен и която винаги ме кара да
плача, е „Я, кажи ми, облаче ле, бяло“.

3. След дългия Ви учителски опит , можете ли от пръв поглед да прецените _дали едно дете е надарено?

След толкова години работа с деца наистина веднага усещам кое дете е талантливо, било за рисуване, пеене или рецитиране. Казват, че при успелите хора е необходимо 99 % труд и 1 % талант. Може и така да е, но дарбата е дар божи. Ние, учителите, сме тези, които сме длъжни да насърчаваме даровитите деца, да ги откриваме и показваме на света. Те трябва да развиват
уменията си и да радват хората с изкуството си.

4. Държите ли връзка с някои от бившите си ученици?

Близки отношения не, защото за мен всички са били равни, но винаги ме поздравяват и се срещаме с усмивка. Надявам се да са ме запомнили с добро.

5. Избройте трите най- важни за Вас неща или хора?

Най-важни за мен са семейството и близките ми хора. Второто нещо, на което отдавам най-много от времето си, е училището- учениците и колегите.
А приятелите- те се променят през годините. Остават тези, с които все още има за какво да си говорим.

ИНТЕРВЮТАТА НА ХАНА

Г-жа Андонова:

1.Отново сте в първи клас. Какво е основното чувство, което надделява- тъгата от раздялата със старите ученици или радостта при срещата с новите?

Усещането за наближаващата раздяла е много по-силно и чувството на тъга надделява. Всекидневното вглеждане в лицата на вече порасналите момчета и момичета неусетно ме кара да си припомням какви бяха в първи клас – плахи, неуверени, притеснени, но с любопитство разучаващи новата среда. Това ме кара да се питам какви ще са бъдещите първокласници и с нетърпение очаквам срещата с тях.

2.Вие сте известна с невероятното си въображение при изработването на украсите в училището. От къде непрекъснато черпите вдъхновението си?

Аз съм човек, който обича красотата и се старае да си я създава сам. Всяко красиво нещо, излязло от ръце ми предизвиква у мен чувство на удовлетвореност. Обичам да се „ровя“ в различни книги и сайтове, от които да си „открадна“ някоя идея, която да превърна в красива реалност.

3.Коя е книгата, която Ви е дала отговори за смисъла на живота и защо?

Няма конкретна книга, но аз обичам да чета и почти винаги откривам думи или фрази, които ми харесват и кореспондират с възгледите ми за живота. Удоволствие ми доставят детските книги, защото героите им опознават света с чувство на хумор и непресъхващо детско любопитство. Всичко при тях е „Спокойствие и само спокойствие“ /Карлсон, от „Карлсон, който живее на покрива“/

4.Къде се чувствате по-добре – в планината или на плажа?

Планината е моето място. Обичам прохладата от величествените дървета, аромата на тревата, цветята и билките, вкуса на горските плодове, песните на птиците… Това е мястото, на което може да бъдеш „нещотърсач“, както казва Пипи Дългото чорапче.

5.Ако не бяхте учител каква професия бихте избрали?

Винаги съм искала да бъда НАЧАЛЕН учител. Това донякъде се дължи и на традиция в рода ни, всяко поколение да има учители. Но аз превърнах детската си мечта в реалност. И все пак , ако трябваше да избирам друго – бих си направила магазин за цветя и за ръчно изработени предмети. Защото цветята внасят красота и цвят в живота ни, карат ни да се усмихваме, а усмивката е нещо, което в последно време много ни липсва.

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Денис Дари Ваков, на 10 години, от 3 „б“ клас при 171 ОУ „Стоил Попов“ участва с рисунки, изобразяващи пейзажи, в различни конкурси:

1. Международен детски фестивал „Млади таланти“
2. Международен конкурс за детска рисунка на тема „Природата – наш общ дом”
3. Националният конкурс „Природата – моето вдъхновение“

Самостоятелна изложба с негови рисунки беше изложена във фоайето на училището.

От сърце желаем успех на младия художник!

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

ДЕНИС ДАРИ ВАКОВ 3Б клас

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Нашите желания

Що е желание? Може би то е малка цел в нашия живот? Нещото,което не ни оставя на мира, вдъхновява ни и ни дава сили,докато не го удоволетворим. Правим всичко възможно,за да постигнем желаното. А щом го постигнем, то ни дарява с дълготрайно щастие и енергия. След това си пожелаваме нещо друго. Нашите желания са като невидим човек,който ни кара да се изправим и да се борим със зъби и нокти,докато не получим това,което искаме, дори и да ни отнеме време. Но преди да постигнем нашето щастие,преодоляваме трудности и разочарования. Ако силножелаем нещо,то нищо не може да ни попречи да го постигнем. Амбиция,творческо вдъхновение,подходяща среда на живот водят до сбъдването на нашите желания.Необходимо е да вярваме в собствените сили и да следваме пътя към постигане на желанието.

Полина Тодорова 5а

Пламен 2б

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Пролет

Пролетта е сезонът на пробуждането и радостта. С настъпването и всичко се раззеленява,цветята цъфтят,а птиците запяват най-веселите си песни. Във въздуха се носи аромат на свежест. След дългата зима,пролетта дава началото на нов живот. Пролетта олицетворява младостта в човешкия живот. Изпълнена с енергия,тя носи енергия и сили за нови мечти.Тя е сезонът на забележителни празници,сред тях и най- българският – 24 май.

Рая 2б

Орлеана Паскова 6а

Яна 2б

За добрите думи, за красотата и изкуството

1.

„Музиката е изкуство, нещо красиво. Има десетки, ако не – стотици различни емоции на тази земя, но изкуството е всичко в едно. Дали ще те направи щастлив, дали ще ти вдъхне живот, дали ще те разплаче, то е нещо велико.

Създадено преди хиляди години, то еволюира до днес в красиви пиеси, музикални произведения, рисунки и танц. В каквато и да е форма, изкуството създава емоция.

Музиката се отличава от всички изкуства. Тя не е нещо, което виждаш, а е нещо, което чуваш не само с ушите си, но и с душата си.

Когато някой художник или виртуоз изпитва някаква емоция, той се опитва да я пресъздаде в своята творба. Щастието е най-сложната емоция. Но когато постигнеш това, че някой друг е щастлив не заради нещо друго, а от твоя труд, който оценява като нещо красиво, ти искаш да продължиш. Да продължиш да помагаш емоционално на хората. Гордееш се със себе си и продължаваш да създаваш тази магия, която е безценна, заради силната емоция в сърцето…“

Теодор, 5а

*** * ***

„Творчеството отваря много врати към света и към различните чувства, които един човек изпитва. Най-прекрасното нещо е да зарадваш един човек.

Аз, например, много обичам да правя хората щастливи като се държа мило с тях, уважавам ги, помагам им в трудните моменти.

Много е важно да подбереш правилния човек, който искаш да зарадваш, защото не се знае дали той ще го оцени. Но винаги трябва да мислиш положително и да излъчваш положителна енергия към всички хора. Дали са добри или лоши – това няма значение.“

Велизара 5б

*** * ***

„Изкуството е нещо, което дава свобода и воля, нещо, което няма граници. Творците на изкуството не са просто хора, а нещо много повече. Когато нарисуват, напишат, изсвирят нещо, та даряват на хората красота и удоволствие.

Когато разкажеш приказка, после някой друг я разказва, после трети… и така след време приказката се разпространява. Така е и с изкуството – то достига до много хора, минава през поколенията, достигайки до нас.

Съветът ми е и вие да опитате да творите. Това ще ви дари със спокойствие и разбирателство.“

Ивет, 5б

*** * ***

„Изкуството се приема като благодарност към някого или изразяване на емоции. Стига да повярваме в себе си. С него може да се предизвикат красиви емоции и хубава енергия. Музиката, картината, речта са изкуствата на живота.

Изкуството на Вселената е по-старо от света и с него в света се донасят всички чувства. А картините на света са зелената природа и пъстрите цветове на цветята.“

Ванеса, 5а

*** * ***

„Изкуството може да се изрази с рисунка, с песен, с танц, с художествен текст. Това с изкуството си да даваш щастие на много хора, е те да усетят емоция, да се замислят, да вникнат в него. Чрез песента да усетят, че в нея има частица от сърцето на композитора.

Чрез танца да усетят, че той е жива приказка. Да усетят, че танцуващите са дали всичко от себе си, за да накарат публиката да стане на крака. А това, че е станала на крака означава, че е настръхнала от възторг.

Да зарадваш човек със собственото си изкуство е нещо уникално!“

Пламена, 5а

*** * ***

„Да даряваш изкуство е едно прекрасно нещо, дори и да не си известен. Дори и да си дете ще има поне един човек на този свят, който може да зарадваш – сестра, брат, приятел, гадже, съпруга, майка, баща, та дори и непознат.

От личен опит бих казала, че и дори да си лош артист, можеш да зарадваш някой и да го накараш да покаже своята изящна усмивка.“

Виктория, 5б

За добрите думи, за красотата и изкуството

2.

„Сърцето е истинският лост на всички емоции. То е нещо велико. Бие във всяка една тъга, любов и във всички други емоции. В някои емоции е разбито. Може да е щастливо, но и тъжно. По някой път бие от проблеми и от обич. Тогава бие бързо. Когато настъпи денят, в който да си идеш от този свят – то спира…“

Виктория, 5а

„Сърцето те кара да направиш това, което си искал, това, което носиш в себе си и си мислел по цели нощи.

Вземайки четки и бои, когато започнеш да твориш, сякаш се запътваш към необятната Вселена. Тогава не мислиш за времето, а за това, което се случва в този момент. Защото най-често, когато човек мисли за бъдещето, забравя какво се случва в настоящето и изживява това, което ще се случи, като забравя истинския момент.

Ключът към всичко е сърцето!“

Ванеса, 5а

* * *

„Музиката е магия. Тя трябва да създава тръпка в сърцата на хората. Музиката не е само мелодия и ритъм, тя е любов, вълшебство и най-вече - труд.“

Румен, 5а

3.

„Когато човек чуе музика или види красива творба, яростта в сърцето на мъжа трябва да изчезна, а в очите на жената да се появят сълзи – това трябва да направи красотата в човечеството.

Най-красивото нещо е изкуството. То събужда, радост, щастие и сълзи. Никой не трябва да е тъжен и самотен – в живота има красота, има чудеса.“

Калин, 5б

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Донки

Рик отиде да отвори вратата, за да разбере за какво е това усилено чукане. Застанал на прага бе силно изненадан. Пред него стоеше приятелят му Дан. Рик си помисли, щом Дан е тук, какво е онова същество вътре в стаята. Обърна се и видя как двойникът на Дан се превръща във висока женска фигура, която протягаше ръце към малкото извънземно.Бяха дали име на малкото същество-Донки. Рик вкара ранения си приятел вътре в космическия кораб, остави го на леглото и превърза раните му, но мисълта му беше заета с женската фигура, която продължаваше да заема различни форми.

Нямаше никакво време, затова Рик продължи с проучванията на растението. Любопитството към неизвестното го беше завладяло.

Димитър Стефанов 7а

Йоана 2б